

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 18783-07-21

בפני כב' השופט ליאור ברינגר

התובעת:

פלוגית

ע"י ב"כ עו"ד ד. קירשנבאום

נגד

אלמוני

ע"י ב"כ עו"ד אמיר איבשקובסקי

הנתבע:

פסק דין

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
1. הצדדים נישאו זל"ז כדמו"י ביום 28.08.94 ונולדו להם 3 ילדים, מהם 2 בגירים ואחת עדיין קטינה, ילידת 2008.
2. הצדדים הסתכסכו ובשנת 2018 הוגשו על ידם תביעות שונות, לרבות תביעות רכושיות (להלן: "התביעה הרכושית"), בתביעה רכושית שהוגשה על ידי התובעת, היא טענה כי יש לאזן את רכושם של הצדדים, לרבות זכויות במקרקעין שהנתבע קיבל במתנה מהוריו לפני התקופה המשותפת.
3. הצדדים העלו טענות רבות בתביעה הרכושית. כך למשל, מטענותיהם עלה שהתובעת השתכרה סכומים גבוהים משמעותית מהנתבע וצברה זכויות סוציאליות בסכומים גבוהים. התובעת טענה כי אין לשתף את הנתבע בזכויותיה הסוציאליות, מכיוון שהוא מהמר ונכנס לחובות.
4. בנוסף, הנתבע הוא בעל משרד עו"ד והתובעת טענה שמגיע לה חלק במוניטין שצבר הנתבע. הוא טען להעדר מוניטין ולהכנסות דלות של כ- 5,000 ₪ בחודש.
5. הצדדים גרו בדירה ברחוב --- --- בת"א. הדירה ניתנה לנתבע במתנה מהוריו ולכן לטענת הנתבע אין לתובעת זכויות כלשהן בדירה. היא טענה

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 18783-07-21

- 1 שהצדדים שילמו יחד משכנתא שרבצה על הדירה, היא השקיעה מאות
2 אלפי ₪ בשיפוצה והם התגוררו בדירה שנים רבות, לכן היא שותפה שווה
3 לזכויות בדירה.
4
5 .6 עוד עלה מטענות הצדדים בתביעה הרכושית, כי הנתבע קיבל מהוריו
6 במתנה, לפני התקופה המשותפת, זכויות במקרקעין הנמצאים בצפון ת"א,
7 באזור המכונה "הגוש הגדול". הנתבע טען שעפ"י חוק יחסי ממון לא מגיע
8 לתובעת מאומה מזכויותיו אלו, מכיוון שהן לא נצברו במאמץ משותף
9 ובתקופה המשותפת.
10 התובעת טענה כי היא שותפה שווה לזכויות של הנתבע בגוש הגדול, מכח
11 התחייבותו, כפי שעולה מהמסמך שצורך כנספח ה' לכתב התביעה
12 הרכושית בתיק 18-02-37265 (להלן: "מסמך ההתחייבות").
13
14 .7 מסמך ההתחייבות נרשם בכתב ידו של הנתבע ונחתם על ידו ביום 27.05.15
15 וזו לשון המסמך:
16 "---- היקרה,
17 לאור העובדה כי בכוונתך להעביר לי חצי מיליון ₪ לצורך מימון
18 אגרות והיטלי בנייה ועוד בגוש הגדול 300,000 ₪ לצורך מימון
19 הבניה של דירת (לא ברור...) כשנחזור מארה"ב נערוך הסכם יחסי
20 ממון ובו נחלק את כל הרכוש שלנו (שלי 3 דירות: ---- + גוש
21 הגדול) ושלך כל חסכוניך מהעבודה קופת גמל, השתלמות
22 ופנסיה – עד סוף החיסכון, כל זה יהיה חצי חצי, בברכה בעלך
23 *****
24
25 .8 לטענת התובעת, היא פעלה בהתאם למסמך ההתחייבות והעבירה למעלה
26 מחצי מיליון ₪ לקבלן, בהתאם להנחיית הנתבע. לטענתה, מדובר
27 בהתחייבות בלתי חוזרת של הנתבע ולכן יש לכלול באיזון המשאבים
28 ביניהם גם את זכויות הנתבע בגוש הגדול.
29

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 18783-07-21

9. הנתבע טען כי מסמך ההתחייבות הוא במהותו "מתנה על תנאי" והוא חוזר בו מכוונתו לתת לתובעת במתנה חצי מזכויותיו, מכיוון שסמוך לאחר חתימתו על מסמך ההתחייבות, סיפרה לו התובעת שהיא מנהלת רומן עם גבר זר.
10. טענותיהם השונות של בני הזוג לא התבררו ולא הוכרעו במשפט, מכיוון שהצדדים השתתפו בהליך גישור שהתנהל בפני --- --- והגיעו בסיועו של המגשר להסכם גירושין שאושר בבית משפט ביום 17.4.16 (להלן "ההסכם").
11. הצדדים הסדירו בהסכם את כל הנושאים שהיו במחלוקת ביניהם, לרבות העניינים הקשורים בילדיהם המשותפים וענייני הרכוש. הצדדים הסכימו כי דירת המגורים תישאר של הנתבע, כל אחד מהם יישאר הבעלים הבלעדי של מלוא זכויותיו הסוציאליות והתובעת תשלם לנתבע סכום של 480,000 ₪ לאיזון מלוא זכויותיהם. באשר לזכויות של הנתבע בגוש הגדול, נקבע כי בבעלותו זכויות שמכוחן הוא עתיד לקבל 2 דירות, אחת גדולה והשנייה קטנה. הצדדים סיכמו שהנתבע יקבל את הדירה הקטנה והתובעת תקבל את הדירה הגדולה, אולם עליה לשלם סכום כסף מסויים לחשבון נאמנות שמנוהל על ידי ---, ממנהלי פרויקט הגוש הגדול.
12. ההסכם אושר בבית משפט ובכך הסתיימו כל טענותיהם ומחלוקותיהם של בני הזוג.
13. כעבור זמן גילתה התובעת במקרה כי הנתבע לא חשף את מלוא זכויותיו ומסתבר שלנתבע זכויות נוספות בגוש הגדול, זכויות שהיו בבעלותו שנים רבות והוא הסתיר מהתובעת את קיומן.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 18783-07-21

14. התובעת טוענת כי הנתבע פעל בחוסר תום לב בעת שהצדדים ניהלו מו"מ במסגרת הליכי הגישור, בכך שהסתיר ממנה את קיומן של מלוא זכויותיו בגוש הגדול וחשף רק חלק מהן.
15. לפיכך עותרת התובעת לקבוע כי זכויותיו הנוספות של הנתבע בגוש הגדול, המוגדרות כחלק מחלקה --- בגוש --- (להלן "הזכויות המוסתרות"), הן חלק בלתי נפרד מהסכם הגירושין ומאיזון המשאבים שנערך בין הצדדים. כפועל יוצא יש לתקן בהתאמה את איזון המשאבים הנקוב בהסכם, תוך הבאה בחשבון את שווי הזכויות המוסתרות.
16. הנתבע מתנגד לתביעה ובפיו מספר טעמים כמפורט להלן:
17. **שיהוי** - הנתבע טען כי התובעת השתהתה בהגשת תביעתה ולכן יש לדחותה. התובעת טענה כי רק בחודש דצמבר 2019 נודע לה על הזכויות המוסתרות ובחודש יולי 2021, פחות משנתיים לאחר מכן הגישה את תביעתה הנוכחית. הנתבע לא פירט מה הנזקים שנגרמו לו לכאורה מהשיהוי הנטען ואיני סבור שמדובר בשיהוי משמעותי המצדיק דחייתה של תביעה שאין חולק כי לא התיישנה.
18. **מתנה מהוריו לפני החתונה** – כאמור, הזכויות המוסתרות נתנו לנתבע במתנה מהוריו, לפני התקופה המשותפת, לכן לטענתו התובעת אינה זכאית ולא היתה אף פעם זכאית לחלק כלשהו בזכויות המוסתרות, כפי שקבוע בחוק יחסי ממון בין בני זוג התש"ל"ג - 1973.
19. כאמור לעיל, התובעת טענה שזכותה לאיזון מלא של כל הרכוש וזכויות הצדדים, בהסתמך על מסמך ההתחייבות, בו רשם הנתבע כי בני הזוג יחלקו את כל רכושם "חצי חצי". לנתבע היו טענות אחרות בקשר למסמך ההתחייבות ומשמעותו, אולם מכך עולה שהנושא היה במחלוקת ולכן היה צריך לדון במחלוקת ולהכריע בין טענותיהם השונות של הצדדים. עצם

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 18783-07-21

- 1 העובדה שהזכויות המוסטרות ניתנו לנתבע במתנה לפני התקופה
2 המשותפת, אינה מעלה ואינה מורידה, מכיוון שגם דירת המגורים ניתנה
3 לנתבע במתנה וגם שאר זכויותיו בגוש הגדול ניתנו לו במתנה ולפני
4 התקופה המשותפת, ובכל זאת הזכות לאיזון זכויות אלו היתה במחלוקת
5 ונדונה בין הצדדים.
6
- 7 20. הנתבע טען כי רשם במסמך ההתחייבות שרכשו כולל 3 דירות, דירת
8 המגורים ו 2 דירות נוספות בגוש הגדול. לזכויות המוסטרות לא התייחס
9 ולכן הן לא חלק ממסמך ההתחייבות. את הזכויות המוסטרות הוא הסתיר
10 מהתובעת מאז ומתמיד, לא התכוון לשתפה, לא חייב היה לשתפה עפ"י
11 חוק ולא היה חייב לגלות לה על קיומן של הזכויות המוסטרות.
12
- 13 21. איני מקבל את טענת הנתבע. במסמך ההתחייבות נרשם ע"י הנתבע כי
14 הצדדים יערכו הסכם יחסי ממון ובו "נחלק את כל הרכוש שלנו...". לטענת
15 התובעת מדובר בהתחייבות של הנתבע לחלוק בכל הרכוש, לרבות הרכוש
16 שעל פי חוק אינו חלק מהרכוש המשותף. הנתבע רשאי לחלוק על טענת
17 התובעת ולהעמיד את הטענות להכרעה שיפוטית, אולם בפסק דיני זה
18 אינני מכריע במחלוקת, מכיוון שהיא לא הונחה להכרעתי.
19
- 20 22. הצדדים בחרו לפתור את מחלוקותיהם בהליך גישור וטוב שעשו כך, אולם
21 בהליך גישור, כמו גם בהליך משפטי שמתנהל בבית משפט, על הצדדים
22 לבוא בידיים נקיות ובתום לב ולחשוף את כל המידע הרלוונטי. לפיכך,
23 כאשר התובעת טענה שהצדדים שותפים בכל רכושם, היה על הנתבע
24 לחשוף בפניה את כל רכושו ולנהל מו"מ בקשר לכך, או לנהל הליך בבית
25 המשפט, תוך שמירה על מלוא טענותיו. משעה שהנתבע רשם במו ידו את
26 מסמך ההתחייבות, בו רשם שהצדדים יאזנו את כל רכושם, היה עליו
27 לחשוף את כל רכושו ולטעון את טענותיו כרצונו, אולם הוא לא היה רשאי
28 להסתיר מהתובעת חלק מרכושו.
29

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 18783-07-21

23. **חובת הגילוי בפני המגשר** – הנתבע טען כי עפ"י המגשר היה עליו לחשוף
רק את הרכוש שנצבר בתקופה המשותפת. הנתבע מפנה בסעיף 16
לסיכומיו להסכם הגישור הסטנדרטי עליו חתמו הצדדים, בו רשום כי על
בעלי הדין לגלות מידע הדרוש כדי ליישב את הסכסוך ביניהם. לטענתו,
הזכויות המוסותרות אינן "מידע רלוונטי" מכיוון שניתנו לו במתנה לפני
התקופה המשותפת. כאמור, הזכויות המוסותרות הינן והיו מידע רלוונטי,
הואיל ולפחות עפ"י טענות התובעת, היא היתה זכאית לאיזון בכל רכוש
של הנתבע. לפיכך היה עליו לחשוף את המידע בפני התובעת ולא להסתירו.
24. **התובעת סירבה לחשוף את מלוא זכויותיה** - הנתבע טען שהתובעת לא
חשפה את שווי זכויותיה בבנקים ובחברות ביטוח. טענה זו אינה רלוונטית
לתביעה שבפני, הואיל והנתבע ידע על קיומן של זכויות התובעת, כפי
שעולה מכתבי טענותיו בתביעה הרכושית
בתיק 56936-03-18 ובתיק 37265-02-18. משעה שזכויותיה של התובעת
לא הוסתרו ממנו, הוא רשאי היה לבקש צו מביהמ"ש שיאפשר לו לקבל
מסמכים כרצונו בכדי לבחון את היקף שוויין של הזכויות, או לנהל מו"מ
ללא קבלת צו כאמור. התובעת לעומת זאת, כלל לא ידעה על קיומן של
הזכויות המוסותרות ולכן לא יכלה לבקש צו שיאפשר לה לדעת מה שווין.
25. **בהסכם הגישור נרשם כי הצדדים מוותרים על כל רכוש שאינו מוזכר
בהסכם** – הנתבע מפנה לסעיף 8 להסכם, בו נרשם כי כל הזכויות והחובות
שלא בא זכרם בהסכם, יישארו בבעלות מי שמחזיק בהם או רשום
כבעליהם. גם טענה זו נדחית על ידי. הואיל ואין מחלוקת שהנתבע הסתיר
מהתובעת את קיומן של הזכויות המוסותרות, התובעת לא יכולה היתה
לוותר מרצון על זכויות שאינה מודעת לקיומן.
26. **טעות בכדאיות העסקה** – הנתבע טען כי ויתורה של התובעת על הזכויות
המוסותרות הינו טעות שלה בכדאיות העסקה. גם טענה זו אינה מקובלת

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 18783-07-21

- 1 עלי. התובעת לא טעתה ולא יכולה היתה לטעות בנוגע לדבר שקיומו אינו
2 ידוע לה.
3
- 4 **שינוי חזית** – הנתבע טען שההפניה שעושה התובעת למסמך ההתחייבות
5 הוא בגדר "שינוי חזית" אסור. מסמך ההתחייבות הוגש לתיק במסגרת
6 הליכים קודמים (נספח ה' לכתב תביעה בתיק 18-02-37265) ובהליך
7 הנוכחי (נספח ב' לת.ע.ר התובעת) והמסמך עצמו לא הוכחש על ידי מי
8 מהצדדים. המחלוקת באשר למסמך היא באשר למשמעויות המשפטיות
9 הנובעות ממנו וכיצד יש לפרשו, מחלוקת שאיני דן בה ואיני מכריע בה
10 במסגרת פסק דיני זה. לפיכך, עצם ההפניה למסמך ההתחייבות אינה
11 מהווה "שינוי חזית".
12
- 13 **הלכה פסוקה** – הנתבע מפנה בסיכומיו לפסקי דין שונים (סעיף 32) מהם
14 עולה כי צדדים למו"מ אינם חייבים לגלות אחד לשני את הכל. הפסיקה
15 המובאת אינה רלוונטית, הואיל והיא מתייחסת לחוזים עיסקיים ולא
16 למערכות היחסים שבין בני זוג, בפרט שעה שבמקרה הנוכחי התובעת
17 טענה במפורש לזכות איזון במלוא נכסי הנתבע, הצדדים ניהלו מו"מ
18 בקשר לכך וההסכם מקנה לתובעת זכויות ברכוש של הנתבע, שלכאורה
19 עפ"י טענתו, התובעת אינה זכאית לרכוש זה. לפיכך, הנתבע היה חייב
20 לחשוף בפני התובעת את כל רכושו ולטעון טענותיו כרצונו. משעה שלא
21 חשף את קיומן של הזכויות המוסתרות, הנתבע פעל בחוסר תום לב
22 והסכמת התובעת לחתום על ההסכם ניתנה בהעדר גמירות דעת מכיוון
23 שהיא לא היתה מודעת לקיומן של הזכויות המוסתרות.
24
- 25 **29.** הסעד לו עתרה התובעת בתביעתה הנוכחית נוסח על ידה בסעיף 34 לכתב
26 התביעה כדלהלן:
27 **"34. נוכח המתואר לעיל יתבקש ביהמ"ש הנכבד ליתן פסק דין**
28 **הצהרתי כדלקמן:**

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 18783-07-21

- 1 א. זכויותיו של הנתבע בחלקה --- בגוש --- הינם חלק
2 בלתי נפרד "מהסכם הגירושין" שנחתם בין הצדדים
3 ביום 16.4.2019 ומאיזון המשאבים שנערך בו בין
4 הצדדים.
- 5 ב. כפועל יוצא – יש לתקן בהתאמה את איזון המשאבים
6 הנקוב בהסכם הגירושין, תוך כדי הבאה בחשבון את
7 שווי זכויותיו של הנתבע בחלקה --- בגוש ---.
- 8
- 9 30. מהאמור לעיל עולה כי הנתבע ניהל מו"מ בחוסר תום לב, בכך שהסתיר
10 מהתובעת את הזכויות המוסתרות. לכאורה, ניתן היה לומר שהתובעת
11 זכאית לסעדים שונים המוקנים בחוק. הסעד שמבקשת התובעת הוא
12 לכלול בהסכם את הזכויות המוסתרות ולתקן את ההסכם, כך שיביא
13 בחשבון את הזכויות המוסתרות.
- 14 סעד זה אינו אפשרי, הואיל וההסכם הוא פרי מו"מ שהתנהל בין הצדדים,
15 מו"מ חסוי ונסתר מעיניי, במסגרתו הסכימו הצדדים לחלוק בחלק
16 מזכויותיהם ולא לחלוק בזכויות אחרות, הכל לפי שיקול דעתם ובהתאם
17 למו"מ שניהלו בפני המגשר. כך לדוגמא, הצדדים בחרו לשתף את התובעת
18 בזכויות שניתנו לנתבע במתנה לפני התקופה המשותפת. כך לדוגמא,
19 הצדדים החליטו לא לאזן ביניהם את הזכויות הסוציאליות. כיצד היו
20 הצדדים מתייחסים לזכויות המוסתרות במו"מ? זאת איני יכול לדעת.
- 21
- 22 31. בסעיף 54 לסיכומיה עותרת התובעת לקבוע שהיא הבעלים של מחצית
23 מהזכויות המוסתרות. כאמור, איני יכול להיעתר לסעד המבוקש, הואיל
24 והצדדים בחרו לחלוק את רכושם כפי שנרשם בהסכם וכמפורט לעיל.
- 25
- 26 32. לאור האמור, התביעה נמחקת ומובהר כי אין בכך כדי למנוע מהתובעת
27 להגיש תביעות אחרות בנושא זה, תביעות בהן יוגדר סעד שונה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 18783-07-21

- 1 במהלך המשפט הערתי לצדדים כי ייתכן וזו תהיה תוצאת ההליך, המלצתי
2 להם לפנות להליך גישור נוסף, אולם הצדדים בחרו להמשיך בהליך הנוכחי
3 (ר' לדוגמא פרוט' 3.5.23 ע' 85 ש' 27 ואילך).
4
5 33. בנסיבותיו של תיק זה ולאור התוצאה אליה הגעתי איני מחייב בהוצאות.
6
7 34. צו המניעה מיום 04.10.21 יישאר בתוקף למשך 90 יום מהיום. ככל
8 והתובעת תגיש עד לאותו מועד תביעה חדשה, תוכל לעתור להמשך קיומו
9 של צו המניעה. ככל ולא תוגש תביעה כאמור, יבוטל הצו בחלוף 90 הימים,
10 ללא צורך בהחלטה נוספת.
11
12 35. המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.
13
14 מותר לפרסום ללא פרטים מזהים.
15
16 ניתן היום, י"ז חשוון תשפ"ה, 18 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.
17 חתימה
18
19
20
21
22
23